सारो। इन्द्रियार्थानामध्ये सारोऽसौ दयिता इन्द्रियार्थः ज०म०
रूपाद्यतिशययोगात् यस्यासौ संपद्यते तस्य नन्दथुः आनन्द
श्चेतसः तल्पे शयनीये यस्य कान्तान्तरैरन्यस्त्रीभिः सार्द्धं निमज्ज
थुं शयनं सर्व्वत्र द्वितोऽथुच् तस्य धिक् कुत्सितमहं मन्ये उभयत्र
सर्व्वतसोरित्यादिना धिग्योगे द्वितीया तया सार्द्धं शोभनमित्य
र्थादुक्तम्भवति ॥ २० ॥

सारइत्यादि। इन्द्रियस्य अर्था विषयाः स्रक्चन्दनवनिता भ०
दयस्तेषां मध्ये असौ सीतैव सारः श्रेष्ठा यस्य असौ सीता विद्यते
तस्यैव नन्दथुरानन्दः कान्तान्तरैः सार्द्धं तल्पे शय्यायां निमज्ज
थुं निमज्जनं शयनं धिक् तयैव सार्द्धं युज्यत इत्यहं मन्ये उभ
यत्र द्वितोऽथुर्भावे धिक्समयेति द्वितीया ॥ २० ॥

न तं पश्यामि यस्यासौ भवेन्नोदेजया मतेः। त्रैलो
क्येनापि विन्दस्त्वं तां क्रीत्वा सुकृती भव ॥ २१ ॥

नतम्। सर्व्वथा न तम्पश्यामि जानामि जगति यस्य सम्बन्धि ज०म०
न्याः मतेश्चेतसः उदेजया उत्कम्पिकाऽसौ न भवेत् चित्तक्षोभज
निकेत्यर्थः उद्वेजयतीति अनुपसर्गाल्लिम्पेति कर्त्तरि शः क्षद्योगे
कर्म्मणि षष्ठी तस्मात् त्रैलोक्येनापि त्रयश्चैते लोकाश्चेति त्रिलो
काः तएव त्रैलोक्यञ्चातुर्व्वर्ण्यादित्वात्स्वार्थे ष्यञ् स्वार्थिका अति
वर्त्तन्त इति नपुंसकत्वम् तेनापि ताङ्क्रीत्वा लब्ध्वा विन्दस्त्वं सुकृती
भव पण्डितो भव आढ्योवा भव पाण्डित्यमस्य त्रैलोक्यमात्रे